

Van U is de toekomst: samen bouwen!

Meditatie oktober 2021

Ds. Sara Dondorp

Op zondag 19 september zijn we begonnen bij de Bron, met de profetie van Ezechiël over de bron die ontspringt in de Tempel - waar Gods Aanwezigheid is - en die in etappes uitgroeit tot een brede stroom, een vruchtbare rivier die overal leven brengt. Zelfs de Dode Zee, waar deze stroom in uitmondt, komt weer tot leven. Deze stroom brengt leven, wánt hij komt voort uit Gods aanwezigheid.

We begonnen ook bij onze eigen bron: de bron die Willibrord eeuwen geleden geslagen zou hebben op de plek waar onze ouders later een gebedshuis bouwden. Het was mooi om met elkaar de woorden te horen die Pien Storm van Leeuwen daarover dichtte ter gelegenheid van het 400-jarig jubileum.

"Hoe zij muren bouwen
richting geven aan ruimte
er vensters laten
waar telkens weer
langs licht en lijnen
liefde voelbaar is..."

We zijn begonnen bij de bron. Nu is er het verlangen om verder te bouwen. Samen verder te bouwen.

Bij samen bouwen denk ik aan Nehemia 2. Tijdens mijn stage moest ik een preek schrijven over dit Bijbelgedeelte. Met enkele leden van de Muiderkerk in Amsterdam hadden we een voorgesprek. Mensen vonden het een lastige tekst. "We hebben niet zoveel met muren." Voorbeelden kwamen ter tafel over de Berlijnse Muur en over de muur die in Israël wordt gebouwd om Palestijnen buiten te houden. Muren zijn zo massief en intolerant. Dat willen we juist niet.

Al pratende begonnen we ook andere aspecten te zien. De saamhorigheid die er ontstaat als mensen samen aan het werk gaan. De situatie in de stad lijkt uitzichtloos, de stadsmuur ligt in puin. Maar Nehemia spoort de mensen aan om - ondanks alle tegenslagen - toch aan hun toekomst te gaan werken. Het zijn de priesters die beginnen met de herbouw van de Schaapspoort. Waarschijnlijk lag die vlak bij de tempel. De poort waardoor de schapen de stad in kwamen om geofferd te worden. De priesters beginnen dus bij hun eigen stukje stadsmuur. En ze bouwen niet alleen, ze wijden ook in. Daar zijn ze priesters voor. Ze heiligen hun werk, staat er in oude vertalingen. Op die manier heeft het iets weg van ikonenschilderen. Hun werk is meer dan metsel- en timmerwerk, ze doen het met religieuze aandacht. Met liefde. En met zegen. Daarmee zetten zij de toon. Iedereen werkt aan een stukje muur. Iedereen brengt zijn eigen kennis en kunde mee. Bestuurders en burgers, goudsmeden en zalfbereiders, tempelknechten en priesters. Allemaal nemen ze hun eigen stukje muur voor hun rekening. De hele stad rond. Het is het begin van een lange opsomming.

Tien poorten worden er gebouwd en vijf torens. Veertig bouwers worden bij name genoemd en verschillende bevolkingsgroepen. Mannen en ook enkele vrouwen. Het is een hele rondgang. Aan het eind zijn we weer terug bij de Schaapspoort.

Die aantallen zijn natuurlijk niet toevallig. Tien poorten, net als de tien woorden van de wet, vijf torens, net als de vijf boeken van Mozes. Veertig namen, net als de veertig jaren in de woestijn. Dat zet aan het denken. Behalve de muur wordt hier ook de wet van Mozes weer opgebouwd. Die waren de mensen sinds de ballingschap een beetje kwijt geraakt. Door deze getallen komt naar voren dat de herbouw van de muur tegelijkertijd religieuze arbeid is. Het bouwen aan de muur is tegelijkertijd gemeenteopbouw! Niet alleen de stad, ook Gods gemeente wordt hersteld. Ora et labora. Werk en bid. Bidden en bouwen. Dat gaat hier letterlijk samen. Het werken aan de muren is tegelijkertijd werken aan herstel van de religieuze gemeenschap. De burgers bouwen een plek om te kunnen bidden. Met elkaar. Later in het boek Nehemia blijkt het ook wel weer mis te gaan. Dan staat ineens arm tegenover rijk. Waar mensen samen werken, kan ook onenigheid ontstaan. Het is de kunst om daar vervolgens ook weer samen uit te komen. Het gaat om het samen bouwen. Niet alleen aan de muur, maar ook aan de gemeenschap. Ieder doet wat 'ie kan, sluit aan bij het werk van degene naast hem, respecteert de ander. Wat hier gebeurt is opbouwwerk. Werken aan de gemeenschap.

'Van U is de toekomst': we mogen er op vertrouwen dat God op onze toekomst betrokken is. Intussen mogen we zeker ook de handen uit de mouwen steken, al dan niet spreekwoordelijk, en samen gaan bouwen!